C/2024/6290

21.10.2024 г.

Публикуване на съобщение за одобрение на стандартно изменение в спецификацията на продукта на наименование в лозаро-винарския сектор по член 17, параграфи 2 и 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2019/33 на Комисията

(C/2024/6290)

Настоящото съобщение се публикува съгласно член 17, параграф 5 от Делегиран регламент (ЕС) 2019/33 на Комисията ([1]).

СЪОБЩАВАНЕ ЗА ОДОБРЕНИЕТО НА СТАНДАРТНО ИЗМЕНЕНИЕ

„Côte Rôtie“

PDO-FR-A0199-AM01

Дата на съобщението: 25.7.2024 г.

ОПИСАНИЕ И ОСНОВАНИЯ ЗА ОДОБРЕНОТО ИЗМЕНЕНИЕ

1. **Географски район и област в непосредствена близост**

В глава I, раздел IV „Области и райони, в които се извършват различни операции“ от продуктовата спецификация на наименованието „Côte Rôtie“ се допълват без изменение точка 1 „Географски район“ и точка 3 „Област в непосредствена близост“, така че да се добави позоваване на официалния географски кодекс от 1 януари 2023 г.

С това редакционно изменение се дава възможност географският район да се посочи с позоваване на действащата през 2023 г. редакция на официалния географски кодекс, издаван от Института по статистика и икономически изследвания (INSEE), и да се постигне правна сигурност при определянето на географския район.

Единният документ се допълва с това позоваване в точка „Географски район“ и в точка „Допълнителни условия — област в непосредствена близост“.

2. **Етикетиране**

В глава I, раздел XII „Правила за представяне и етикетиране“ от продуктовата спецификация на наименованието „Côte Rôtie“ се допълва точка 2 „Специални разпоредби“, за да се включат правилата за етикетиране на обозначението на по-голямата географска единица „Vignobles de la Vallée du Rhône“ в съответствие с условията, определени в споразумението, подписано между съответните органи за защита и управление. Това обозначение трябва да бъде разположено в същото зрително поле като всички задължителни текстове и да бъде отпечатано с букви със същия формат и цвят като тези на наименованието, при което размерът му не трябва да надвишава две трети от размера на наименованието.

Това изменение е отразено в точка „Допълнителни изисквания — Етикетиране“ от единния документ.

3. **Задължения за подаване на декларации**

Глава II от продуктовата спецификация на наименованието „Côte Rôtie“ се актуализира,з а да може задълженията за подаване на декларация от операторите пред органа за защита и управление да се приведат в съответствие с изискванията на плана за контрол на наименованието.

Тази актуализация не засяга единния документ.

4. **Позоваване на контролния орган**

В глава III от продуктовата спецификация се актуализира раздел II „Позоваване на контролния орган“, за да се уточни, че контролът на спазването на продуктовата спецификация се осъществява въз основа на одобрен план за контрол и от орган, който е трета страна, предоставящ гаранции за компетентност, безпристрастност и независимост, след като са му делегирани правомощия от Националния институт по произхода и качеството (INAO).

([1]) ОВ L 9, 11.1.2019 г., стр. 2.

Тази актуализация не засяга единния документ.

ЕДИНЕН ДОКУМЕНТ

1. **Наименование/наименования**

Côte Rôtie

2. **Вид на географското означение:**

ЗНП — Защитено наименование за произход

3. **Категории лозаро-винарски продукти**

1. Вино

3.1. *Код от Комбинираната номенклатура*

— 22 — БЕЗАЛКОХОЛНИ И АЛКОХОЛНИ НАПИТКИ, ДРУГИ АЛКОХОЛСЪДЪРЖАЩИ ТЕЧНОСТИ И ВИДОВЕ ОЦЕТ

2204 — Вина от прясно грозде, включително обогатените с алкохол; гроздова мъст, различна от тази от № 2009

4. **Описание на виното или вината**

КРАТКО ТЕКСТОВО ОПИСАНИЕ

Наименованието за произход „Côte Rôtie“ е запазено за тихите червени вина. Минималното естествено алкохолно съдържание на вината в обемни проценти е 10,5 %. На етапа на бутилиране общото съдържанието на ябълчна киселина е по-малко или равно на 0,4 грама на литър. Съдържанието на ферментируеми захари (глюкоза + фруктоза) на вината на етапа на бутилирането им е:

— по-малко или равно на 3 грама на литър при вината с естествено алкохолно съдържание в обемни проценти по-малко или равно на 13,5 %;

— по-малко или равно на 4 грама на литър при вината с естествено алкохолно съдържание в обемни проценти над 13,5 %.

— След обогатяване общото алкохолно съдържание в обемни проценти на вината не надвишава 13 %.

— Общата киселинност, съдържанието на неуточнени летливи киселини и на общ серен диоксид са определените в европейската нормативна уредба.

Контролираното наименование за произход „Côte Rôtie“ е признато единствено за червените вина. Тъмният им, почти черен цвят, характерен за сорта грозде Syrah N, с течение на времето придобива гранатови оттенъци. Ароматът е комплексен и елегантен с нотки на черни плодове и подправки, понякога на виолетки, когато в купажа присъства сортът Viognier B. С отлежаването ароматът придобива леко опушени нотки (препечен хляб, кафе, какао и др.), както и нотки на печени или захаросани плодове. Структурата при отпиване се характеризира с копринени танини, съчетани с по-изразена заобленост, дължаща се на сорта Viognier B, който по традиция се винифицира чрез смесване на малък процент грозде. Мекотата на таниите също благоприятства използването на традиционен метод на винификация, включващ затваряне във ферментационни съдове на цели гроздове, леко намачкани с крака, с потопена шапка.

Общи аналитични характеристики

— Максимално общо алкохолно съдържание (% об.): —

— Минимално действително алкохолно съдържание (% об.): —

— Минимална обща киселинност: —

— Максимално съдържание на летливи киселини (meq/l): —

— Максимално съдържание на общ серен диоксид (mg/l): —

5. **Лозаро-винарски практики**

5.1. *Специфични енологични практики*

1. Агротехническа практика

— Лозята са с минимална гъстотата на насажденията от 6 000 растения на хектар.

— На всяко растение се осигурява максимална площ от 1,70 m²; тази площ се определя като междуредовото разстояние се умножава по разстоянието между растенията.

— Лозята са с междуредие, което е по-малко или равно на 2 m.

Резитбата на лозите се извършва при максимум 10 пъпки на стебло съобразно следните техники:

— къса резитба с къси плодни пръчки (чашовидна формировка при максимум 5 къси плодни пръчки на растение, кордон Роая с едно или две рамена),

— резитба единичен Гюйо.

В годината на формиране подрязването на лозите с най-много 10 пъпки на растение се осъществява след отстраняване на излишните филизи, което се извършва най-късно на 1 юли.

Вината се произвеждат от ръчно набрано грозде. Гроздовете се пренасят цели до мястото на винификация.

2. Специфична енологична практика

Не се допуска използването на парчета дърво.

Освен горепосочената разпоредба, по отношение на енологичните практики при тези вина трябва да се спазват задълженията, определени на равнището на ЕС и в Кодекса за селското стопанство и морския риболов.

5.2. *Максимални добиви*

1. 46 хектолитра от хектар

6. **Определен географски район**

Беритбата на гроздето, винификацията и производството на вината се извършват на територията на следните общини от департамент Rhône въз основа на официалния географски кодекс за 2023 г.: Ampuis, Saint-Cyr-sur-le-Rhône и Tupin-et-Semons.

7. **Винени сортове грозде**

Viognier B

8. **Описание на връзката или връзките:**

Описание на природните фактори, които допринасят за връзката

Разположено в най-северната точка на големия лозов масив с контролирано наименование за произход „Côtes du Rhône“, контролираното наименование за произход „Côte Rôtie“ представлява и най-северният бастион на сорта Syrah N.

В организацията на контролираните наименования за произход от долината на Рона (Vallée du Rhône) контролираното наименование за произход „Côte Rôtie“ е част от „Crus des Côtes du Rhône“ (винопроизводителните райони Côtes du Rhône).

Разположени на около 40 km южно от град Лион, в източния край на Централния масив, лозовите насаждения растат на много стръмни склонове, разположени над десния бряг на Рона и с изглед към южната част на град Vienne. Този впечатляващ като цяло релеф представлява пейзаж от контрасти, плод на усилията човека в стремежа му да го приспособи към дейността си, за да извлече максимална полза от него.

В резултат на това географският район обхваща три общини от департамент Rhône: Ampuis, Saint-Cyr-sur-Rhône и Tupin-Semons.

В долината „Côte Blonde“ и в подобните на нея места, където парцелите са със светли на цвят почви, ерозията на скалната основа води до появата на много ронливи, нестабилни глинести пясъци, наричани „arzel“, които не могат да се обработват, без да бъдат укрепени с редица ниски каменни стени (суха зидария), които местните жители наричат „cheys“.

В долината „Côte brune“ или в районите, където парцелите имат еквивалентни почви, които се характеризират с тъмен цвят, по-голямата глинеста матрица осигурява по-голяма стабилност. Поради това на склона на хълма са обособени тесни тераси или „chaillées“, които образуват нещо като стълбище, на чиито сравнително плоски стъпала растат лозовите насаждения.

Определяният като „лионски“ климат в района е полуконтинентален, въпреки че е изложен на последните средиземноморски влияния, проникващи по долината на Рона. Северният вятър, наричан от местните жители „Bise“, е често явление. Общата югоизточна ориентация на лозовия масив му осигурява сравнително защитено и слънчево разположение.

Описание на човешките фактори, които допринасят за връзката

Лозите с наименованието „Côte Rôtie“ вероятно са едни от най-старите в долината на Рона. Съществуват множество доказателства за съществуването на такива насаждения в миналото, по-специално в археологическия обект Saint-Roman-en-Gal, който се намира в непосредствена близост до лозовите насаждения на „Côte Rôtie“ и е известен с многобройните си мозайки, открити сред останките на римски вили.

Едно от тези картинни произведения представя сцена на гроздобер и мачкане на грозде, както и измазване със смола на делва (мозайка от земеделски календар, началото на III век, музей на Saint Germain-en-Laye — с произход от Saint-Romain-en-Gal). По онова време виното е смолисто, поради което е определяно като „picatum“ (лепкаво) и е известно с наименованието Allobrogica. (A. Ferdière — Les campagnes en gaule romaine — стр. 87, том 2).

Първоначалното развитие на лозовите насаждения в този район вероятно е свързано с периода на относителен мир в Римската империя, наречен Pax Romana, който дава възможност на алоброгите, чиято територия включва част от десния бряг на реката Рона срещу град Vienne, да получат римско гражданство и съответно — правото да засаждат лозя. В началото на века на управление на династията на Антониите (II век сл.н.е.) виното Allobrogica е било много популярно.

През Средновековието обаче тези вина от долината на Рона трудно достигат до Северна Франция поради непосилните мита, изисквани от градовете по поречието на Рона, по-специално от градовете Лион и Макон. (R. Dion — Histoire de la vigne et du vin en France (История на лозята и виното във Франция).

За да се преодолее това препятствие, през XVII век се развива търговията с вина от долината на Рона, които вече достигат до Париж нагоре по река Лоара. Всъщност при Condrieu дистанцията, която разделя долината на Рона от долината на Лоара, е само около 40 km, които могат да бъдат изминати по ниската част на планинския масив Pilat. Малко по на север каналите Briare и Loing свързват реките Лоара и Сена и водят до Париж.

През този период „Côte Rôtie“ процъфтява, но от XIX век нататък се появяват редица проблеми. Филоксерата започва да унищожава голяма част от лозовите насаждения, както пише елзасец, посетил долината на Рона през 1893 г: „Лозята, които някога са били толкова известни, са почти унищожени; по склоновете на Côte Rôtie, Ampuis и Condrieu почти не са останали лозя.“ (Jean Felbert, Histoire d’une famille alsacienne — A. Picard et Kaan).

След това идва Първата световна война, а накрая и индустриализацията на долината на Рона, която води до драстично намаляване на работната ръка, въпреки че тя е необходима за обработката на тези стръмни склонове, на които няма достатъчно място за използване на конски впрягове или за механична обработка.

През XX век лозовите насаждения са застрашени от изчезване. Едва през 60-те години на миналия век лозовите насаждения в „Côte Rôtie“ започват да се възраждат.

През 2010 г. лозята възстановяват предишната си слава и се простират на същите площи като преди кризата с филоксерата.

Споредenциклопедията Roret (1921 г.) в началото на XX век винata, получени от насажденията само на територията на община Ampuis (и на тази на Verinay или Verenay, която днес е включена в Ampuis), могат да се ползват с наименованието „Côte Rôtie“.

При все това общините Ampuis и Tupin-Semons първоначално са включени в географския район на контролираното наименование за произход „Côtes du Rhône“ на 19 ноември 1937 г., като едва с приемането на декрета от 18 октомври 1940 г. за тези две общини е признато контролираното наименование за произход „Côte Rôtie“.

Накрая, с изменение на декрета от 21 декември 1966 г. географският район се разширява, като се включва и съседната община Saint-Cyr-sur-le-Rhône.

По-голямата част от сортовия състав включва Syrah N, известен и като Serine („seriné“ или „sérine“) — емблематичен сорт за този лозов масив. Още през 1921 г. в енциклопедията Roret се посочва, че *„seriné noir“, „corbeille noire“ или „damas noir“, преобладава в прочутите лозя на „Côte Rôtie“*. Освен това ДНК тестовете (JM. Boursicot — Национален институт за археологически изследвания в Монпелие) впоследствие доказат със сигурност, че сортът грозде Syrah N, който е получен от сортовете Mondeuse B и Dureza N, произхожда от долината на Рона.

Близостта на лозовите насаждения с контролирано наименование на произход „Condrieu“, които се намират в сходно положение, що се отнася до сорта Viognier B, донякъде обяснява защо по традиция Viognier винаги е бил засаждан в лозята на „Côte Rôtie“.

В началото на XVII век дори се произвеждат бели вина „Côte Rôtie“, но това производство много скоро е преустановено поради близостта на престижните вина с контролирано наименование за произход „Condrieu“ и „Château-Grillet“.

Традиционното присъствие на сорта Viognier B сред сортовете лози свидетелства за това производство.

Най-широко разпространената хипотеза за произхода на наименованието на този лозов масив е име, свързано с летния образ на хълмове, „обгорени“ (rôtis) от слънцето.

Най-ранните писмени сведения за използването на името „Côte Rôtie“ датират най-малко от 1698 г. (A journey to Paris in the year 1698 — пътепис от Martin Lister, превод и издание от 1873 г.).

Известността на лозовия масив „Côte Rôtie“ се гради основно върху репутацията на две долини. В енциклопедията Roret (1921 г.) се казва следното за винata от района на град Лион: „Най-ценените червени вина се получават в общината Ampuis, която е разделена на две части, наречени Côte Brune и Côte Blonde“.

По същия начин в „Atlas de la France vinicole“ на L. Larmat е показана карта на лозята, на която в допълнение към включените в кадастъра местности се появяват имената „Côte Blonde“ и „Côte Brune“, разделяни от потока Fontgent.

Сред многото легенди, свързани с произхода на репутацията на тези две наименования „Côtes“, съществува една, която предлага поетично обяснение. Предполага се, че наименованията са им дадени от лорд от Ampuis, който имал две дъщери — едната брюнетка, а другата блондинка. Според друго, по-научно обяснение това разграничаване е свързано с геоложкия произход на субстрата, в който са вкоренени лозовите насаждения.

Частта „Côte Blonde“ е разположена върху скална основа, съставена предимно от гнайс. Ерозията на тези скали е довела до появата на светло оцветени силикатни почви, които доста често са обогатявани с калций от наноси на льос от платото.

От друга страна, „Côte Brune“ се намира върху скала от слюдени шисти, върху която в резултат на ерозията са се развили по-малко силициеви, по-глинести, по-богати на желязо и тъмни на цвят почви. Парцелите, засадени със смес от сортовете Syrah N и Viognier B, са по-често срещани в частта „Côte Blonde“, отколкото в частта „Côte Brune“.

През 2009 г. производствената площ е около 250 ha, а средното годишно производство е около 10 000 hl от около сто производители, сред които са около шестдесет частни изби. Контролираното наименование за произход „Côte Rôtie“ е признато единствено за червените вина.

Тъмният им, почти черен цвят, характерен за сорта грозде Syrah N, с течение на времето придобива гранатови оттенъци.

Ароматът е комплексен и елегантен с нотки на черни плодове и подправки, понякога на виолетки, когато в купажа присъства сортът Viognier B.

С отлежаването ароматът придобива леко опушени нотки (препечен хляб, кафе, какао и др.), както и нотки на печени или захаросани плодове.

Структурата при отпиване се характеризира с копринени танини, съчетани с по-изразена заобленост, дължаща се на сорта Viognier B, който по традиция се винифицира чрез смесване на малък процент грозде. Мекотата на танините също благоприятства използването на традиционен метод на винификация, включващ затваряне във ферментационни съдове на цели гроздове, леко намачкани с крака, с потопена шапка. На десния бряг на Рона се съчетават мезоклимат, известен като „лионски“, топографско положение, характеризиращо се с много стръмни склонове с изглед към Рона, и геоложки и почвени характеристики с метаморфен произход, които изискват постоянната намеса на човека, за да се създадат хармонични тераси и ниски стени. Това съчетание предоставя на сорта грозде Syrah N, известен като „кралския“ сорт на наименованието „Côte Rôtie“, както и на сорта Viognier B оптимални условия за развитие и зреене, които дават възможност за производство на оригинално червено вино, съчетаващо сила и елегантност.

Тези два сорта грозде, засадени на границата на възможностите им за отглеждане, могат да изразят пълния си потенциал, ако са засадени на внимателно обособени парцели върху склоновете с най-добро изложение и са защитени от вредното въздействие на студените ветрове.

Тези лозови насаждения отпреди римската епоха са толкова стари, колкото и реномето им, утвърдило се под наименованието „Côte Rôtie“ поне от XVII век насам.

Традицията да се отглеждат лозови насаждения на колове и да се укрепват крехките почви, съставени от бял гнайс или слюдени шисти и мигматит, чрез изграждане на тераси или високи стени, е позволила на лозовите насаждения да запазят отличителния си характер още от Античността. Отличителният им характер, както и свързаният с него пейзаж, допринасят за легендарната репутация, изградена по-специално върху двойствения характер на наименованията „Côte Brune“ и „Côte Blonde“, дължащ се на контрастите в почвите, винификацията и структурата на вината.

Запазвайки традицията на ръчно бране на гроздето, лозарите на „Côte Rôtie“ допринасят за опазването на оригиналността и характерните особености на разположените на стръмни склонове лозови насаждения.

Изложението на тези обгорели от слънцето склонове вероятно е в основата на наименованието „Côte Rôtie“.

Независимо от писанията на многобройни древни автори, сред които лекарят Целз, ученият Плиний Стари, историкът Плутарх, агрономът Колумела и поетът Марциал, които споменават Allobrogica — вино от Vienne, произведено в района Allobroges, едно от първите писмени сведения за утвърдената репутация на вината от Ampuis датира от 1592 г., когато жителите на тази община посрещат Лоран дьо Можирон, придружен от херцога на Майен, на когото правят „подарък от прочутото си вино“ (Histoire et généalogie de la famille de Maugiron, en Viennois, 1257—1767 г., от H. de Terrebasse, изд. 1905 г.).

Репутацията на вината от Côte Rôtie е обобщена в изданието от 1781 г. на Histoire naturelle de la province du Dauphiné (предговор — том 1 — Faujas de Saint-Fonds): „Вината от Côte Rôtie (и тези от Hermitage) се радват на толкова отдавна утвърдена във времето репутация, че заслужават специални подробности за сортовете грозде и за изложението и отглеждането на лозовите насаждения, от които се произвеждат“.

По-нататък в същия труд два хвалебствени параграфа потвърждават известността на това вино, което е определено от първия кмет на град Vienne (февруари 1780 г.) като първо сред вината от Vienne и считано за равностойно на най-големите френски вина.

Тази репутация често е неразривно свързана с репутацията на другите „crus des Côtes du Rhône septentrionales“ (винопроизводителни райони в северната част на Côtes du Rhône), както се вижда от този откъс от Traité théorique et pratique sur la culture de la vigne, том 1 — Chaptal, Parmentier, Dussieux — 1801 г.): „Прочутите вина от Hermitage, Côte Rôtie и Condrieu се произвеждат по склоновете на хълмовете по брега на реката Рона“.

Известността на това вино продължава да расте, като това се дължи на неговото качество и финес и се основава както на пейзажа и на впечатляващите лозови насаждения, за които е признато контролирано наименование за произход още през 1940 г., така и на завладяването на цяла една „страна“ чрез ежегодното организиране на „Marché aux vins d'Ampuis“ (Изложение на виното в Ampuis) от 1928 г. насам.

9. **Други основни условия (опаковане, етикетиране, други изисквания)**

Правна уредба:

Национално законодателство

Вид допълнително условие:

Дерогация относно производството в определения географски район

Описание на условието:

Областта в непосредствена близост, определена посредством дерогация за винификацията и производството на вината, включва територията на следните общини въз основа на официалния географски кодекс от 2023 г.:

— Департамент Ardèche: Andance, Ardoix, Arras-sur-Rhône, Champagne, Charnas, Châteaubourg, Cornas, Félines, Glun, Guilherand-Granges, Lemps, Limony, Mauves, Ozon, Peyraud, Saint-Désirat, Saint-Etienne-de-Valoux, Saint-Jean-de-Muzols, Saint-Péray, Sarras, Sécheras, Serrières, Talencieux, Toulaud, Tournon-sur-Rhône, Vion;

— Департамент Drôme: Beaumont-Monteux, Chanos-Curson, Crozes-Hermitage, Erôme, Gervans, Larnage, Mercurol-Veaunes само за територията на община Mercurol, Pont-de-l'Isère, La Roche-de-Glun, Serves-sur-Rhône, Tain-l'Hermitage;

— Департамент Isère: Chonas-l'Amballan, Les Côtes-d'Arey, Les Roches-de-Condrieu, Reventin-Vaugris, Saint-Clair-du-Rhône, Seyssuel, Vienne;

— Département de la Loire :Chavanay, Malleval, Saint-Michel-sur-Rhône, Saint-Pierre-de-Bœuf, Vérin ;

— Департамент Rhône: Condrieu, Les Haies, Loire-sur-Rhône, Longes, Sainte-Colombe, Saint-Romain-en-Gal.

Правна уредба:

Национално законодателство

Вид допълнително условие:

Допълнителни разпоредби относно етикетирането

Описание на условието:

а) Етикетите на вината с контролираното наименование за произход може да съдържат уточнение на по-малка географска единица, при условие че:

— става въпрос за включена в кадастъра местност;

— тя е посочена в декларацията за реколтата.

б) Върху етикетите на вината с контролираното наименование за произход може да фигурира името на по-голямата географска единица „Cru des Côtes du Rhône“ или „Vignobles de la Vallée du Rhône“. Условията за използване на по-голямата географска единица „Vignobles de la Vallée du Rhône“ са определени в конвенцията, подписана между съответните органи за защита и управление. Това обозначение трябва да бъде разположено в същото зрително поле като всички задължителни текстове и да бъде отпечатано с букви със същия формат и цвят като тези на наименованието, при което размерът му не трябва да надвишава две трети от размера на наименованието.

Връзка към продуктовата спецификация

https://info.agriculture.gouv.fr/gedei/site/bo-agri/document_administratif-dceb7462-aee6-4db6-a6f7-a7d5cb91349e